

[Erhard Jakobsen.]

principielle debat her i folketinget, sagde: det er ikke dokumenteret, at der føres propaganda i Danmarks radio. Ministeren kan ikke læse 3 sider af vor klage uden at konstatere, at der i allerhøjeste grad er tale om propaganda i Danmarks radio.

Jeg siger ikke dette for at forstyrre idyllen i udvalget, men jeg bliver nødt til at sige: det er mit indtryk, at man er nået frem til enighed på den måde, at man er gået uden om det allervæsentligste problem som katten om den varme grød. Jeg siger det igen ikke for at bebrejde udvalget noget, for jeg tror, det er noget, der egner sig til kommissionsbehandling og ikke til udvalgsbehandling. Over hele Europa diskuterer man i dag mediehistorierne, ikke mindst radio og tv, og ikke mindst radio og tv, som ejes af staten.

Alsidighedsbegrebet diskuteres rundt omkring. Det er knap nok berørt i udvalgsbetænkningen. Jeg hører til min glæde, at udvalgets medlemmer har konstateret, at holdningen til alsidighed efter det nye lovforslag skal være den samme som tidligere, altså ingen afsvækkelse, og derfor vil jeg da gerne sige straks: jeg stemmer for ændringsforslagene, jeg stemmer for lovforslaget. Men jeg sætter min lid ikke til radionævnet, for jeg kan overhovedet ikke se, hvordan i alverden det skulle kunne overkomme det arbejde. Når jeg tænker på, hvilket arbejde min komité's medlemmer har haft med at fremsende klagen; når jeg tænker på, at radiatorådet var 4 måneder om at svare på den klage, og det var bare én klage over 11 udsendelser, hvordan i alverden skal så et ankenævnet på 3 mennesker være i stand til at komme igennem noget af alt det her? Men det egner sig igen til kommissionsbehandling, og jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke mener, at den radiokommission, man havde i sin tid, kun gjorde én side af sagen færdig, en hel masse tekniske ting. Tilbage står hele det store problem: hvem skal i virkeligheden bestemme, hvilke programmer der skal gå ud igennem radio og tv? Hvad må der siges i radioen? Hvordan er medarbejdernes stilling?

Jeg ser til min glæde — jeg hører det fra hr. Johan Philipsen, jeg har hørt det fra hr. Ib Thyregod på lyttermødet — at man er i færd med at lave publiceringsregler for

Danmarks radio for hele programvirksomheden i almindelighed. Det glæder jeg mig over. Jeg har også med glæde set hr. Ib Thyregod fremhæve, at det direkte var Aktiv Lytterkomité's klage, der gav anledning til, at man for første gang skriftligt fik fastslået én publiceringsregel. Man har haft den stiltiende før, men nu står den skrevet. I radiatorådets svar til Lytterkomiteen hedder det: man erkender, at der i almindelighed, som hovedregel, ikke må rettes angreb på personer, institutioner og firmaer i radioen, uden at de angrebne får lejlighed til umiddelbart og på lige fod med kritikerne at svare igen. Det er første gang, det er fastslået skriftligt.

En anden regel fik vi også fastslået. Generaldirektør Sølvhøj har ved et tidligere lyttermøde udtalt, at de enkelte medarbejdere ikke har lov til at bruge Danmarks radio til at udtrykke deres egne meninger og hverve tilhængere for deres egne synspunkter. Jeg tør svagt antyde, at der er et par medarbejdere ved Danmarks radio, som trænger til at få det at vide. De har direkte i landets aviser bekendtgjort, at de skulle nok bestemme, hvilken holdning der skulle være i de programmer, de har med at gøre. Nu har radiatorådet sagt: det må I ikke. Jeg vil gerne understrege, at det må naturligvis være folketingets holdning. Det kan aldrig være meningen, at nogen medarbejder ved Danmarks radio kunne betragte radio og tv som sit lille private foretagende, hvor det, han mener om krigen i Vietnam eller om saneringen på Christianshavn, er noget, der skal frem for enhver pris. Han eller hun er ikke sagkyndig, har ingen speciel viden om disse ting. Man skal værsøge kalde på de sagkyndige og lade dem komme ind. Det er nu fastslået, og det synes jeg er meget glædeligt. Jeg sætter min lid til, at radiatorådet nu for alvor vil diskutere publiceringsregler for den samlede programvirksomhed.

Og må jeg så her lige minde om, hvad vi førte frem over for udvalget, tre krav, som bør stilles i disse publiceringsregler til medarbejdere, til udsendelserne:

Punkt 1: kravet om fairness. Det er det, radiatorådet har besvaret: der må ikke rettes angreb på personer osv., som jeg nævnte før.

Punkt 2: krav om upartiskhed. Hvad vil det sige? Ganske enkelt, den enkelte medarbejder